

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200962
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8220200962.2

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému R. Š., X.. XX.XX.XXXX, XXX XX J. XXX, o zaplatenie sumy 139,80 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.05.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 139,80 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 139,80 Eur od 25.06.2019 do zaplatenia. Uplatnil si aj nárok na náhradu trov konania.

2. V žalobe dôvodil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2019 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj „banka“) a ním ako postupníkom nadobudol voči žalovanému pohľadávku majúcu základ v Zmluve č. 5064953882 zo dňa 18.11.2014, ktorá bola uzavretá medzi jeho právnym predchodcom ako bankou a žalovaným. Na základe tejto zmluvy banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len „VOP“). Žalobca zastáva názor, že zmluva zo dňa 18.11.2014 spĺňa všetky predpoklady podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa vyjadrenia žalobcu žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 11.02.2018 znížil celkový úverový rámec na nulu a vypovedal zmluvu. V čase postúpenia pohľadávky dlh žalovaného predstavoval sumu 318,78 Eur a pozostával z istiny vo výške 139,80 Eur, z riadneho úroku vo výške 94,50 Eur, z úrokov z omeškania vo výške 13,10 Eur a z poplatkov v sume 71,38 Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky žalobcovi neuhradil žiadnu sumu. Žalobca uviedol, že v konaní si uplatňuje len nárok na zaplatenie istiny 139,80 Eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 139,80 Eur od 25.06.2019 (deň nasledujúci po dni účinnosti postúpenia pohľadávky) do zaplatenia.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 30.10.2020, v ktorom uviedol, že si je vedomý toho, že je dlžníkom, ale nachádza sa v hmotnej núdzi, a preto nie je v jeho silách uhradiť sumu v plnej výške. Vedel by platiť po 20,00 Eur mesačne. K vyjadreniu pripojil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 07.09.2020 o znížení pomoci v hmotnej núdzi na sumu 154,70 Eur od 01.08.2020 pre H. Š., X.. XX.XX.XXXX, R. XXX. Tiež predložil doklady o hotovostnom vklade v Slovenskej sporiteľni, a.s. v sume po 10,00 Eur, a to 4x dňa 25.02.2020 pod VS: 5072123766, 5116079606, 5080613132, 5111065088 a o hotovostnom vklade dňa 23.11.2018 2 x po 10,00 Eur.

4. K vyjadreniu žalovaného, ako aj k výzve súdu o predloženie dokladov preukazujúcich dodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon č. 483/2001 Z. z.“ aj „zákon o bankách“) pred postúpením pohľadávky banky, žalobca reagoval podaním doručeným súdu dňa 11.12.2020. Vo vyjadrení uviedol, že súhlasí so splátkami žalovaného po 20,00 Eur. Navrhol rozhodnúť aj rozsudkom pre uznanie. Žalobca uviedol, že jeho právny predchodca dodržal postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní. Na úhradu omeškaných splátok bol žalovaný vyzvaný výzvami z rokov 2015 a 2018 a tiež výzvou označenou „Zníženie celkového úverového rámca na nulu a výpoveď Zmluvy o kreditnej karte“, čo znamená, že aj napriek písomnej výzve banky, bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 dní. Žalobca tiež uviedol, že do konania predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, pričom toto zakladá aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a súd je povinný z neho vychádzať. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/01 zo dňa 11.06.2003, ako aj na iné rozhodnutia všeobecných súdov týkajúcich sa tejto právnej otázky. Žalobca ďalej poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/125/2019 z 26.05.2020, v ktorom súd argumentoval § 89 ods. 1 zákona o bankách a následným znením Všeobecných obchodných podmienok, s ktorými sa žalovaný oboznámil a dodal, že v zmysle tohto zákonného ustanovenia a následne podľa VOP sa banka a žalovaný dohodli, že banka je oprávnená pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Vzhľadom na túto dohodu medzi bankou a dlžníkom potom nemôže byť postúpenie pohľadávky banky podmienené dodržaním postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca ďalej poukázal na znenie bodu 19.16. VOP a čl. 1 ods. 5 zmluvy. Vyslovil názor, že nakoľko § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje, pričom § 92 ods. 8 zákona o bankách nevyklučuje odchýlku úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov, medzi nimi napr. aj na uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/2/2016 zo dňa 02.05.2017, sp. zn. 10Co/57/2017-230 zo dňa 08.02.2018. Žalobca tiež uviedol, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo podaním zo dňa 30.09.2015. Postupca v danom prípade využil svoje právo zosplatniť pohľadávku a podaním zo dňa 30.09.2015 žalovaného upozornil, že si toto právo uplatňuje. Zároveň týmto žalovaného vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplatneniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Postupca toto právo využil pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov.

5. Súd vo veci nenariadil pojednávanie v súlade s ustanovením § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keďže v spore ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1000 Eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu od 11.12.2020 do 18.12.2020.

6. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a oboznámil sa s obsahom žaloby, ktorá bola súdu doručená dňa 29.05.2020, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2019, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, návrhom na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte z 18.11.2014, prijatím návrhu na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte z 18.11.2014, písomnosťou nazvanou Zníženie celkového úverového rámca na nulu a výpoveď Zmluvy o kreditnej karte z 11.02.2018, Sadzobníkom poplatkov Slovenskej sporiteľne, a.s., ČASŤ A) Pre obyvateľstvo účinným od 01.01.2014 v znení dodatkov, VOP Slovenskej sporiteľne, a.s., účinnými od 01.08.2002, Obchodnými podmienkami pre kreditné karty účinnými od 05.06.2006, Obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet účinnými od 10.09.2002 v znení dodatku č. 13 účinného od 01.06.2010, upomienkami banky z roku 2015, 2016, 2017, 2018, výzvou banky z 31.05.2018.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že na základe návrhu na uzatvorenie zmluvy o kreditnej karte zo dňa 18.11.2014 podpísaného žalovaným na tlačive právneho predchodcu žalobcu banka dňa 18.11.2014 návrh prijala, čím došlo k uzavretiu zmluvy o kreditnej karte s celkovou výškou úverového rámca 300,00 Eur, s premenlivou úrokovou sadzbou, ktorá závisí od výšky čerpania celkového úverového rámca k začiatku účtovného obdobia zníženej o sumy všetkých splátok klienta uhradených ku dňu splatnosti (uvedené v tabuľke nižšie), výškou minimálnej splátky závislou od schválenej výšky celkového úverového rámca, v tomto prípade 15,00 Eur, RPMN 39,74 % p.a., celkovou

čiastkou, ktorú žalovaný zaplatí pri použití uvedených predpokladov a uvedenej RPMN vo výške 357,59 Eur, priemernou hodnotou RPMN 24,36 % ročne, úrokovou sadzbou pre úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne, s celkovým denným limitom používania kreditnej karty vo výške 300,00 Eur a spôsobom úhrady pohľadávky automatickým odpísaním z účtu. V tomto prípade išlo o kartový účet č. 5064953882/0900.

8. Podľa čl. II. Osobitné a záverečné ustanovenia, bod 9. Zmluvy, V prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s Obchodnými podmienkami pre kreditné karty účinnými od 05.06.2006, Obchodnými podmienkami pre poskytovanie a používanie elektronických služieb a platobných kariet účinnými od 10.09.2002, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 01.08.2002 a všeobecnými záväznými predpismi, najmä je oprávnená požadovať zapltenie poplatku za upomienku a úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, (...).

9. Podľa Všeobecných obchodných podmienok (VOP) Slovenskej sporiteľne, a.s., Osobitná časť B., bod 7. Úvery, ods. 7.6.1 Ak dôjde k porušeniu akejkolvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, (...) je banka oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť, (...).

10. Podľa Záverečnej časti C., bod 19.16. Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premičané alebo nepremičané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. (...) V prípade, že klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.

11. Upomienkami, resp. upozoreniami na omeškanie z 04.08.2015, 26.12.2016, 26.01.2017, 26.02.2017, 26.07.2017, 26.11.2017, 26.02.2018 a výzvou z 31.05.2018 banka vyzývala žalovaného na úhradu omeškaných súm. K žiadnej písomnosti žalobca nepredložil doklad o doručení písomnosti žalovanému, resp. doklad o tom, že písomnosť sa dostala do jeho dispozičnej sféry.

12. Listom nazvaným Zníženie celkového úverového rámca na nulu a výpoveď Zmluvy o kreditnej karte z 11.02.2018 banka oznámila žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky zo zmluvy č. 5064953882, a preto s účinnosťou od 21.02.2018 znížila celkový úverový rámec na nulu a zároveň zmluvu vypovedala. K tomu žalobca nepredložil doklad o doručení písomnosti žalovanému, resp. doklad o tom, že písomnosť sa dostala do jeho dispozičnej sféry.

13. Dňa 24.06.2019 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok banka postúpila pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy č. 5064953882 na žalobcu ako postupníka. Oznámenie o postúpení pohľadávky žalobca do konania nepredložil.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k uzavretiu zmluvy, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka (účinného od 05.12.2018) Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

20. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom k uzavretiu zmluvy, Banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane

jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi právnym predchodcom žalobcu - bankou a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o kreditnej karte zo dňa 18.11.2014, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úverový rámec vo výške 300,00 Eur, s premenlivou úrokovou sadzbou, ktorá závisí od výšky čerpania celkového úverového rámca k začiatku účtovného obdobia zníženej o sumy všetkých splátok klienta uhradených ku dňu splatnosti (uvedené v tabuľke nižšie), výškou minimálnej splátky závislou od schválenej výšky celkového úverového rámca, v tomto prípade 15,00 Eur, RPMN 39,74 % ročne, celkovou čiastkou, ktorú žalovaný zaplatí pri použití uvedených predpokladov a uvedenej RPMN vo výške 357,59 Eur, priemernou hodnotou RPMN 24,36 % ročne, úrokovou sadzbou pre úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne, s celkovým denným limitom používania kreditnej karty vo výške 300,00 Eur a spôsobom úhrady pohľadávky automatickým odpísaním z účtu.

26. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže banka ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrela predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v návrhu na uzavretie zmluvy zo dňa 18.11.2014 identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver.

27. Súd sa primárne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

28. Právna úprava postúpenia pohľadávky je obsiahnutá v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že postupom pohľadávky bola Slovenská sporiteľňa, a.s., a teda banka v zmysle § 2 ods. 1 zákona o bankách, tak postúpenie pohľadávky sa okrem ustanovení Občianskeho zákonníka riadi aj § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd preto musel posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Súd má za to, že § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje výnimky z bankového tajomstva, ale upravuje postup veriteľa pri postúpení bankovej pohľadávky na tretí subjekt. V tejto súvislosti súd konštatuje, že postúpiť bankovú pohľadávku zákon o bankách umožňuje iba 1.) v tej časti, ktorá je po splatnosti, 2.) iba po písomnej výzve na splnenie, 3.) výzva musí byť zo strany banky, 4.) omeškanie napriek písomnej výzve trvá viac ako 90 dní. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ustanovenie umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je následne dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku.

29. Súd dodáva, že výzva je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky a musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní. Žalobca do konania predložil viacero upomienok, resp. výziev banky, ktorými banka vyzývala žalovaného na úhradu omeškaných súm. Samotná výzva bez preukázania, že táto sa mohla dostať do dispozičnej sféry žalovaného sama o sebe nestačí. Žalobca pritom nepredložil súdu dôkaz o tom, kedy boli tieto výzvy alebo zníženie celkového úverového rámca na nulu a výpoveď zmluvy odoslané, resp. doručené žalovanému. Takýmto dôkazom by mohla byť doručienka, podací hárok, z ktorého by bolo čitateľné, že výzvu, ktorú má na mysli § 92 ods. 8 zákona o bankách banka odoslala žalovanému na poštovú prepravu. Súd zastáva názor, že z dikcie § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na

plnenie splatného dlhu 90 dní pred postúpením pohľadávky. Súd zastáva názor, že žalobca hodnoverne nepreukázal, keďže nepredložil dôkaz o odoslaní a doručovaní výzvy žalovanému, že dodržal podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

30. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. marca 2018, v ktorom najvyšší súd judikoval: Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

31. Súd nespochybňuje právo Slovenskej sporiteľne, a.s. ako poskytovateľa úveru zmluvne so žiadateľom o úver (dlžníkom) upraviť práva a povinnosti pri poskytovaní úveru odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje, alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Toto právo nakoniec vyplýva aj z § 89 ods. 1 zákona o bankách. Súd sa však nestotožňuje s názorom žalobcu, že právo Slovenskej sporiteľne, a.s. ako postupcu na postúpenie pohľadávky voči žalovanému je platne založené na tomto zákonom ustanovení a časti C bod 19.16 Všeobecných obchodných podmienok a čl. II bod 9. Návrhu zmluvy (žalobca uvádza čl. 1 ods. 5 zmluvy, čo nezodpovedá predloženým listinným dôkazom). K tomu pozri obdobne napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. 11Co 11/2015-177 z 25.08.2016, sp. zn. 19Co/2/2016 z 02.05.2017 a sp. zn. 10Co/57/2017 z 08.02.2018. Časť C bod 19.16 totiž tvorí obsahovú súčasť Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., ktoré boli dopredu pripravené Slovenskou sporiteľňou, a.s. pre široký okruh jej klientov bez možnosti žalovaného akýmkoľvek spôsobom sa podieľať na ich tvorbe a ovplyvniť ich obsah. Všeobecné obchodné podmienky včítane textu označeného bodu preto nie je možné považovať za individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku. Za individuálne dojednanú zmluvnú podmienku súd nepovažuje ani samotné ustanovenie návrhu zmluvy v čl. II bod 9., nakoľko aj v tomto prípade išlo o návrh zmluvy, ktorý banka prijala a ktorý bol koncipovaný na vopred pripravenom, predtlačenom texte formulárového znenia, ktoré banka v rozhodnom období predkladala neurčitému počtu klientov. Už z tohto dôvodu tento text nemožno považovať za dohodu v zmysle ustanovenia § 89 ods.1 zákona o bankách, oprávňujúcu Slovenskú sporiteľňu, a.s. postúpiť pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Preto tieto zmluvné dojednania je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku a to podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, pretože táto podmienka vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, lebo jednak touto zmluvnou podmienkou banka obchádzala ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a taktiež žalovaný ako spotrebiteľ už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dával súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako dlžníkovi na tretiu osobu, zatiaľ čo žalovaný takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke na tretiu osobu nedostal a svoju prípadnú pohľadávku voči banke bol oprávnený postúpiť len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky (k tomu pozri napr. rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7csp/25/2019 zo dňa 21.10.2019). Na tom nič nemení ani znenie VOP, že banka nebude spotrebiteľovi daný súhlas bezdôvodne odopierať. Totiž aj z tohto znenia vyplýva, že dôvodnosť mala byť založená na subjektívnom posúdení banky, čo znamená nevýhodné postavenie spotrebiteľa oproti banke, v ktorej moci bolo rozhodnúť o tom, či súhlas udelí alebo nie, zatiaľ čo podľa dojednania banka súhlas na postúpenie pohľadávky nepotrebovala.

32. Na základe uvedeného žalobca nepreukázal, že sa platne stal vlastníkom postúpenej pohľadávky, ktorú v tomto spore uplatňuje.

33. Mimo už uvedeného považuje súd za právne významné doplniť, že žalobca, ktorý má povinnosť tvrdenia vo vyjadrení doručenom súdu dňa 11.12.2020 uviedol, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo podaním zo dňa 30.09.2015 a v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súčasne z listinných dôkazov predložených žalobcom (návrh na uzatvorenie Zmluvy o kreditnej karte zo dňa 18.11.2014, čl. II. Osobitné a záverečné ustanovenia, bod 9.; Osobitná časť B. VOP Slovenskej sporiteľne, bod. 7.6. Prípady porušenia, ods. 7.6.1.) jednoznačne vyplýva, že možnosť mimoriadneho zosplatnenia pohľadávky bola dohodnutá priamo v návrhu zmluvy, ktorý banka akceptovala, resp. táto vyplývala aj z VOP banky.

34. V súlade s § 54a Občianskeho zákonníka, ktorý bol do tohto zákona doplnený zákonom č. 343/2018 Z. z. účinným od 05.12.2018, ako aj s poukazom na to, že konanie bolo začaté podaním žaloby dňa 29.05.2020, súd prihladol ex offo na premlčanie nároku žalobcu, keďže banka úver zosplatnila tak ako tvrdil žalobca podaním zo dňa 30.09.2015. Žalobca zároveň tvrdil, že k zosplatneniu došlo pre nesplnenie splátky, ktorá predchádzala zosplatneniu 3 mesiace. Z tvrdení žalobcu potom vyplýva, že zosplatnenie vyvolala splátka splatná zjavne v júni 2015, ktorá tým podmienila začiatok plynutia trojročnej premlčacej doby vzťahujúcej sa na celý zosplatnený dlh (k tomu pozri mutatis mutandis napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/115/2019 zo dňa 22.10.2019).

35. Vzhľadom na to, že účelom novely Občianskeho zákonníka bolo, aby sa subjektívne majetkové práva zo spotrebiteľskej zmluvy po uplynutí premlčacej doby dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov, z povahy ktorých vyplýva, že ich nemožno vymáhať, potom bez ohľadu na to, že uvedené ustanovenie stiera rozdiel medzi premlčaním a preklúziou, súd by mal prihliadať na premlčanie uplatňovanej pohľadávky ex offo. Novela Občianskeho zákonníka sa vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

36. Je nepochybné, že v prejednávanej veci bolo medzi bankou a žalovaným dohodnuté plnenie v splátkach a k zosplatneniu dlhu žalovaného podaním zo dňa 30.09.2015 došlo pre nesplnenie splátky splatnej v júni 2015. S použitím § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka začala trojročná premlčacia doba plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, ktorá zosplatnenie vyvolala, teda od júna 2015.

37. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol, pretože bola podaná dňa 29.05.2020, teda po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej premlčacej doby, ktorá uplynula v júni 2018.

38. Vo vzťahu k návrhu žalobcu, aby súd rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku súd uvádza, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie rozsudku pre uznanie nároku v zmysle § 282 a § 284 Civilného sporového poriadku. Žalovaný totiž písomne učinil procesný úkon voči súdu o tom, že si je vedomý, že je dlžníkom a že dlh by vedel splácať v splátkach. Tento písomný prejav žalovaného nespĺňal kvalifikačné kritéria uznania dlhu čo do dôvodu a výšky, pretože nebolo zjavné, či v základe alebo v akom rozsahu sa žalovaný cíti byť dlžníkom. V tomto procesnom úkone žalovaného, aby mohol byť považovaný za uznanie nároku, absentovala určitosť a zrozumiteľnosť. Preto súd rozsudkom pre uznanie nároku nerozhodol.

39. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania strane podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na zamietnutie žaloby bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, ktorému by patrila náhrada trov konania. Vzhľadom na to, že žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, z obsahu spisu mu žiadne trovy nevyplynuli, preto mu súd nárok na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.